

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010077
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323010077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.03.2023, č. k. 17T/4/2023-273, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.09.2023 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C., toho času vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

o d s u d z u j e :

podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. Motorola, čiernej farby, model: XT 2159-3 Moto E40, dotykový, IMEI: 354264974347639 so SIM kartou č. ICCID 8942103110127676102F.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

II. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá ako podané oneskorene.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 29.03.2023, č. k. 17T/4/2023-273 uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistený čas dňa 04. 10. 2022 neoprávnene od neznámej osoby, na presne neurčenom mieste v meste Sereď si kúpil za finančnú hotovosť vo výške 580,- eur a následne až do 09:50 hod. dňa 04. 10. 2022 v meste Sereď neoprávnene v osobnom motorovom vozidle zn. Citroën Xsara Picasso s evidenčným číslom C. prechovával 1 kus plastového vrečka s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu karamelovej farby s hmotnosťou 2.816 mg s priemernou koncentráciou 25,5 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 718 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 28 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 kus plastového vrečka s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu svetloružovej farby s hmotnosťou 403 mg s priemernou koncentráciou 41,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 168 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 4 obvykle jednorazové dávky drogy, 1 kus zatavenej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom s obsahom kryštalického materiálu svetlobéžovej farby s hmotnosťou 8.126 mg s priemernou koncentráciou 41,1 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 3.340 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 81 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 kus zatavenej zrezanej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom s obsahom kryštalického materiálu svetlobéžovej farby s hmotnosťou 4.259 mg s priemernou koncentráciou 41,7 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 1.776 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 42 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 kus inzulinovej injekčnej striekačky s obsahom kryštalického materiálu svetloružovej farby s hmotnosťou 112 mg s priemernou koncentráciou 41,1 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 46 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, 1 kus inzulinovej injekčnej striekačky s obsahom vlhkého kryštalického materiálu svetloružovej farby s hmotnosťou po vysušení 28 mg s priemernou koncentráciou 3,1 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 1 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo nepostačuje na prípravu jednej obvykle jednorazovej dávky drogy, 1 kus zatavenej zrezanej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 431 mg s priemernou koncentráciou 41,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 180 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 4 obvykle jednorazových dávok drogy, 1 kus zatavenej zrezanej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 104 mg s priemernou koncentráciou 28,2 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 29 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, 1 kus očadenú sklenenú fajku približne 10 cm dlhú s obsahom sivobieleho materiálu s hmotnosťou 101 mg s priemernou koncentráciou 63,5 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúcim 64 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, pričom hodnota 1 gramu psychotropnej látky metamfetamín v 3. štvrtroku 2022 v Trnavskom kraji je 30,- eur až 60,- eur, čo po prepočte k množstvu zaistenej látky predstavuje sumu najmenej 491,40 eur.

Okresný súd za to uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákon mu bol uložený aj trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu zn. Motorola, čiernej farby, dotykový, IMEI: 354264974347639.

Okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 15. 02. 2023, na ktorom obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, okresný súd toto vyhlásenie prijal, a preto postupom podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku v tejto časti nevykonával dokazovanie. Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného ho uznal vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona. Okresný súd vykonával dokazovanie podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súvisiace s výrokom o treste a oboznámil zápisnicu

o vydaní vecí, aktuálne lustrácie GP, ORT, CESDAP, ZVJS, hodnotenie obžalovaného z ÚVV zo dňa 23. 02. 2023, rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 12T/27/2022 a znalecký posudok č. 85/2022.

Okresný súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri určení zákonnej sadzby trestu odňatia slobody postupoval podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, a to s poukazom na to, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Základná trestná sadzba podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona je 3 roky až 10 rokov. Po aplikácii § 38 ods. 5 Trestného zákona je potom trestná sadzba určená v rozmedzí 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. V danom prípade však okresný súd aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, a to s poukazom na postoj obžalovaného k spáchaniu skutku a následnému trestnému stíhaniu. Okresný súd uviedol, že od jeho zadržania sa ku skutku priznával, nemaril vyšetrovanie, uvedomil si spáchanie skutku, tento oľutoval a podroboval sa bez problémov úkonom OČTK a súdu (vrátane väzobného stíhania, kedy si ani nepodal sťažnosť voči rozhodnutiu súdu o vzatí do väzby), ako aj s ohľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Po aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona sa trestná sadzba potom upravila na 4 roky a 4 mesiace až 10 rokov. Vzhľadom na postoj obžalovaného k celému konaniu mu okresný súd potom uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, pretože mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest takéhoto trvania. Takto uložený trest považoval okresný súd za dostatočný s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a najmä ochranu spoločnosti a to aj napriek tomu, že bol uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby. S poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (naposledy trest vykonal 23. 01. 2018).

Okresný súd ďalej postupoval podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. Motorola, čiernej farby, dotykový, IMEI: 354264974347639. Podľa vyjadrenia obžalovaného len tento mobilný telefón bol použitý na spáchanie trestného činu, hoci zo zápisnice o vydaní vecí zo dňa 05. 10. 2022 vyplýva, že obžalovaný dobrovoľne vydal a poskytol aj PIN kódy k dvom mobilným telefónom - zn. Samsung a zn. Motorola, čo obžalovaný aj potvrdil na hlavnom pojednávaní. Okresný súd uviedol, že po vyjadrení obžalovaného, že na spáchanie trestného činu použil len mobilný telefón zn. Motorola, prokurátor nežiadal vykonať ďalšie dôkazy na preukázanie, že rovnako aj mobilný telefón zn. Samsung bol použitý na spáchanie trestného činu, uvedené nevplývalo zo znaleckého posudku č. 85/2022. Z jeho záverov vyplýva iba, aké SIM karty boli použité, že boli spracované všetky druhy hovorov, vrátane vymazaných a textová komunikácia. Prokurátor nežiadal oboznámiť aj prílohu č. 2, ktorá bola predložená na USB kľúči a ktorá by mohla preukázať alebo vyvrátiť, či mobilný telefón zn. Samusng bol použitý na spáchanie trestného činu. Preto okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí len mobilného telefónu zn. Motorola.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Argumentoval nasledovne:

„S ohľadom na všetky okolnosti uvedeného prípadu, pri zohľadnení všetkých funkcií, ktoré má trest plniť, teda funkciu preventívnu (tak generálnu, ako aj individuálnu), represívnu a ochrannú, ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho postoj v prejednávanej veci, ako aj spôsobený následok činu, považujem za primeraný a spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, t. j. v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, a to už pri zohľadnení vyhlásenia obžalovaného o vine a následnom postupe podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Nutnosť uloženia trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby, bez aplikácie postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, odvodzujem najmä z povahy, charakteru a závažnosti spáchaného skutku, kedy mal obžalovaný u seba drogy v množstve, ktoré v súhrne zodpovedá minimálne 162 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného, u ktorého ide o 14-krát súdne trestaného recidivistu, ktorý sa v tomto prípade opätovne dopustil trestného činu kvalifikovaného ako zločin. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, pričom od páchania trestných činov ho neodradili, a k jeho náprave neprispeli ani doposiaľ ukladané tresty, a to či už podmiennečné, nepodmienečné, ako ani ochranné opatrenia. Obžalovaný dlhodobo nerešpektuje platné právne predpisy a pravidlá spoločnosti, o čom svedčia jeho opakované odsúdenia.

Mimoriadne zníženie predstavuje inštitút, prostredníctvom ktorého zákonodarca za splnenia podmienok v § 39 Trestného zákona, poskytuje súdu vyššiu mieru diskrečnej právomoci vo vzťahu k ukladaniu sankcií, oproti tomu, ako je súdu poskytnutá prostredníctvom znenia konkrétnych skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona. Zákonodarca teda prostredníctvom dotknutej právnej normy reguluje možnosť uloženia trestu vo výmere nižšej, ako je Trestným zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby konkrétnej skutkovej podstaty. Možno teda uzavrieť, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu pôsobí v určitej miere vo vzťahu k individuálnym okolnostiam, za ktorých bol trestný čin spáchaný, ako určitá forma korektívu. Ide o fakultatívny inštitút, kde závisí od úvahy konajúceho súdu, či sa pre tento postup, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, rozhodne alebo nie. Voľnosť úvahy rozhodujúceho súdu vyplýva z textu zákona (súd môže), pričom logika jeho stanoviska by mala vychádzať najmä z dvoch pohľadov: aké sú okolnosti prípadu a aké sú pomery páchatel'a.

V súlade so zásadami na ukladanie trestov upravených Trestným zákonom, je potrebné pri ukladaní individualizovaného trestu konkrétnemu páchatel'ovi, brať do úvahy všetky okolnosti prejednávanej veci. Okolnosťami konkrétneho prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pri ukladaní trestu, rovnako tak pri aplikácii inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, je potrebné prihliadať aj na pomery páchatel'a, pričom zároveň platí, že okolnosť, ako je priznanie a úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom, je poľahčujúcou okolnosťou, na ktoré súd prihliada pri výmere trestu. Túto okolnosť je potrebné považovať za obvyklú a nie mimoriadnu okolnosť prípadu a ani vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní v spojení s priznaním uvedenej poľahčujúcej okolnosti nemôže byť automaticky dôvodom na postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, bez toho, aby súd pri takomto postupe a následnom ukladaní trestu zohľadnil aj ostatné, nie menej významné okolnosti majúce vplyv na uloženie zákonného a spravodlivého trestu. Bez aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, by trestná sadzba predstavovala rozpätie 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, trest odňatia slobody na spodnej hranici tejto trestnej sadzby, je možné s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, osobu obžalovaného, spôsob jeho konania, doterajšieho života, závažnosť skutku a charakter spáchaného trestného činu (opätovne spáchaný zločin), považovať za adekvátny a spravodlivý.

Pokiaľ ide o ukladanie trestu prepadnutia veci, tu je na mieste podotknúť, že obžalovaný komunikoval pri páchaní trestnej činnosti prostredníctvom mobilných telefónov, čo bolo zistené a preukázané. Obžalovaný dobrovoľne vydal dva mobilné telefóny a dve SIM karty a poskytol PIN kódy k dvom mobilným telefónom. Je celkom bežné, že v obdobných prípadoch obžalovaní v snahe zmať odhalenie svojej totožnosti a páchanie trestnej činnosti mobilné zariadenia, ako aj SIM karty a telefónne čísla v nich striedajú, menia, dočasne prestanú používať a pod., preto záver súdu, na základe ktorého uložil trest prepadnutia veci len vo vzťahu k jednému z dvoch zaistených mobilných telefónov, nepovažujem za správny a logický. S týmto záverom súdu o neuložení trestu prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. Samsung, IMEI1: 352698118910467, IMEI2: 352699118910465, sa s ohľadom na uvedené nie je možné stotožniť.

S ohľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trnava zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 17T/4/2023-273 zo dňa 29.03.2023 a s poukazom na § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží primeraný a zákonný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov a na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. ako aj trest prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. Samsung, IMEI1: 352698118910467, IMEI2: 352699118910465, ktorého vlastníkom sa stáva štát - Slovenská republika, keďže skutkový stav v napadnutom rozsudku bol správne zistený, a zabránil tak porušovaniu ústavného práva obžalovaného na skončenie veci v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.“

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu a uviedol, že uložený trest s ohľadom na to, že sa priznal k spáchaniu skutku a jeho spáchanie úprimne oľutoval, nemožno považovať za neprimerane prísny. Zároveň sa stotožnil so záverom súdu, kedy neuložil trest prepadnutia mobilného telefónu Samsung, nakoľko nebol použitý na páchanie trestného činu. Navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní, kde bol vyhlásený rozsudok, vyjadril k opravnému prostriedku tak, že si ponecháva lehotu. Napokon dňa 24.04.2023 podal u riaditeľa ústavu odvolanie, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 25.04.2023 a uviedol, že uložený trest je extrémny a to preto, že je obvyčajný feťák, ktorý si bol len zakúpiť drogy, na ktorých je dlhodobo závislý. Bohužiaľ Slovensko

namiesto zdravotnej pomoci, odsúdi závislého človeka na dlhé roky. Napríklad v Nemecku, keď človeka zadržia s drogami pre vlastnú potrebu, tak miesto basy ho pošlú na liečenie. Bol maximálne súčinný a napriek tomu mu bol uložený extrémny trest, pričom za zločin bol súdený pred viac ako 10 rokmi. Zvýšenie dolnej hranice je protiústavné, pretože bola zrušená asperačná zásada. Predchádzajúce tresty si odsedel a preto mu nemôžu zvyšovať trestnú sadzbu, pričom človek nemôže byť súdený za to isté dvakrát. Žiadal o zníženie trestu odvolacím súdom.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Obžalovaný svoje podanie zo dňa označené ako návrh v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 31 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku zobral späť. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli. Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázala a zotrvala na argumentoch z odvolania okresnej prokuratúry a navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol v intenciách podaného odvolania a zároveň, aby odvolanie obžalovaného zamietol ako podané oneskorene. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu žiadal odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a zároveň, aby o odvolaní obžalovaného rozhodol tak ako je v ňom uvedené. Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže

odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

K výroku I.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokuratúr ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré obom výrokom o treste predchádzalo, prokurátor mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátora, je potrebné, pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatela i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatelom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatela neprimerane prísne

tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, iný druh trestu s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti ani neprichádzal do úvahy.

Správne postupoval okresný súd aj vtedy, keď obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov

Okresný súd správne preskúmaval aj pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u obžalovaného ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu stíhaného trestného činu a tento úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin. Následne vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal opätovný zločin správne okresný súd pristúpil v zmysle ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona k modifikácii trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvýšením dolnej hranice o jednu polovicu, t. j. na 6 rokov a 6 mesiacov. Horná hranica 10 rokov ostala nezmenená.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd podľa názoru krajského súdu pochybil, keď v rámci takto stanovenej trestnej sadzby obžalovanému uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace s analogickým použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Krajský súd k tomu uvádza, že súd musí pri mimoriadnom znižovaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zohľadňovať nielen zvýrazňované vyhlásenie o vine, ale aj iné rovnako významné skutočnosti, konkrétne či by trest uložený v nezniženej výmere bol pre obžalovaného neprimerane prísny a či aj trest kratšieho trvania postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Rovnako ako prokurátor, aj krajský súd je toho názoru, že trest uložený okresným súdom je pre obžalovaného neprimerane mierny, ktorý nezohľadňuje nielen jeho osobu a možnosti nápravy, ale ani závažnosť a charakter ním spáchanej trestnej činnosti. Správne prokurátor v odvolaní poukázal aj na fakt, že obžalovaný bol 14 krát súdne trestaný (v čase konania verejného zasadnutia už 16 krát), pričom sa dopustil opätovne trestného činu kvalifikovaného ako zločin a k jeho náprave neprispeli ani doposiaľ ukladané tresty. V jeho osobe ide teda o recidivistu, u ktorého ani výkon viacerých predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody nesplnil svoj účel, keďže evidentne nevedol k jeho náprave. Za daného stavu veci považuje aj krajský súd za aplikačne nesprávne, aby bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím vyššie uvedeného mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia. Taký trest by ani podľa názoru krajského súdu nenaplnil zákonom predpokladaný účel vymedzený v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky preto, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. A v neposlednom rade chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestnej činnosti.

Podľa názoru krajského súdu nie je správne domnievať sa, že by v tomto prípade účel trestu sledovaný zákonom bol dosiahnuteľný výmerou 4 roky a 4 mesiace nepodmienečného trestu odňatia slobody v situácii, kedy obžalovaného od páchania drogovej trestnej činnosti zjavne neodradil ani nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/75/2011. Treba rovnako zdôrazniť, že aktuálne súdenú trestnú činnosť začal obžalovaný páchať vo veľmi krátkej dobe potom, ako bol prepustený z ostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý vykonal 08.07.2022. A nie v neposlednom rade treba poukázať na skutočnosť, že u obžalovaného ide o osobu závislú na viacerých psychoaktívnych látkach, absolvoval opakovane ochranné ústavne protitoxikomanické liečenie bez úspechu, pričom on liečbu v tomto konaní nariadiť nechcel.

Na páchatela s takýmto osobnostným profilom je potrebné aj podľa názoru krajského súdu dôsledne pôsobiť trestom odňatia slobody ukladaným v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby

a nie mimoriadne zníženej. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, teda na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona s poukazom na to, že sa k trestnej činnosti priznal, jej spáchanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté.

Pokiaľ ide o tzv. vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora do výroku o treste prepadnutia veci, tak v tomto smere sa krajský súd s argumentáciou prokurátora nestotožnil. V predmetnej trestnej veci nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, žeby obžalovaný na páchanie trestnej činnosti použil aj mobilný telefón značky Samsung, keď nemožno vychádzať len z tvrdenia prokurátora, že je bežné, že v obdobných prípadoch obžalovaní v snahe zmariť odhalenie svojej totožnosti a páchanie trestnej činnosti mobilné zariadenia, ako aj SIM karty a telefónne čísla v nich striedajú, menia.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd odvolaniu prokurátora (z časti) vyhovel a postupom § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže to procesná situácia dovoľovala.

Takto vymeraný trest obžalovanému vo svojom súhrne považuje krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a tiež morálne odsúdi konanie obžalovaného.

K výroku II.

Podľa § 63 ods. 6 písm. d) Trestného poriadku lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote urobené u riaditeľa ústavu, v ktorom je ten, kto urobí podanie, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 310 ods. 1 Trestného poriadku, ak osoba oprávnená podať odvolanie je prítomná pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a poučená podľa § 309, predseda senátu umožní osobám oprávneným podať odvolanie vyjadriť sa a ich vyhlásenie o opravnom prostriedku sa zaznamená do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Ak má obžalovaný obhajcu, môže urobiť také vyhlásenie po porade s obhajcom. Osoba oprávnená podať odvolanie môže oznámiť, že zatiaľ sa k možnosti využitia odvolania nevyjadruje. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní sa zaznamená, proti ktorému výroku rozsudku odvolanie smeruje, alebo že odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací preskúmal včasnosť podaného odvolania obžalovaným a zistil nasledujúce skutočnosti.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.03.2023 (v spise na č. I. 271-272) vyplýva, že obžalovaný sa osobne zúčastnil celého hlavného pojednávania (bol predvedený) spolu s obhajcom, ktoré prebiehalo v čase od 11.00 hod. do 11.50 hod., že po vyhlásení rozsudku predsedom senátu, jeho odôvodnení a zákonom poučení o svojom práve podať voči rozsudku odvolanie v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku, sa obžalovaný k opravnému prostriedku vyjadril tak, že si ponecháva lehotu (obhajca sa vyjadril rovnako).

Keďže obžalovaný bol osobne prítomný na hlavnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku a bolo mu dané riadne poučenie o opravnom prostriedku, lehota na podanie odvolania začala obžalovanému plynúť už nasledujúci deň po vyhlásení rozsudku, t. j. vo štvrtok 30.03.2023. Zákom stanovená pätnásťdňová lehota na podanie odvolania potom obžalovanému márne uplynula vo štvrtok 13.04.2023.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolanie, ktoré podal obžalovaný u riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Leopoldov dňa 24.04.2023, podal zjavne oneskorene, preto krajský súd jeho odvolanie postupom podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.
Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.